

KİME GÜVENİYORUZ? 2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (36.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Allah'a itimadımızı oturtmaya çalışıyoruz. Yeniden Rabbimizle bağlantı kuracağımız sistemimizi işletmek istiyoruz. Allah'a itimadımız ne ise Müslümanlığımız odur, Allah'tan göreceğimiz yardım da odur. Çoluk çocuğumuzu geçindirmeye çalışırken umudumuz da Allah'ın bize bir yardımudur.

Bu dünyada huzurlu ve rızık olan bir hayat yaşamamız da böyle mümkündür. Ümmet ve Müslüman toplum olarak da ancak bu mantıkla yaşadığımız zaman Allah'ı yanımızda hissederiz. Allah benimledir, diye iman eder ve o zaman şuurlu, güçlü, ayağı yere basan Müslüman olabiliriz. Aksi takdirde propagandalarını yaptığımız değerlerimizi bizzat kendimiz çürütürüz. Çürüttüğümüz değerler de bizi hayaller peşinde koşturur durur.

Şimdi kardeşlerim,

Ümmet-i Muhammed'e ait mevcut ve bütün dünyada 'Müslümanlık' adına sergilenen görüntü gerçekten ürkütücüdür. Sadece ajanslardan gelen haberlerle, medyadaki görüntülerle ve bizim çevremizden edindiğimiz intiba ile bakacak olsak herhâlde, "Elli sene sonra İslam namına bir şey olmayacak bu dünyada" gibi görünüyor.

Napolyon'un Mısır'a geldiği zamandan beri ümmet-i Muhammed'in üzerinde yok edilme-eritilme projeleri uygulanıyor. Dünyanın en yüksek tepesine bu kadar hücum yapılsaydı, herhâlde ovaya dönüşmüştü şimdiye kadar. Bu kadar saldırı bu ümmete yapılıyor; maneviyatına, maddiyatına, toprağının altındaki madenlere... her şeye saldırı yapılıyor ve her gün dozajı artırılıyor. Sürekli saldırı yapılıyor. Bu geldiğimiz noktada sanki Allah'ın dini rafa kaldırıldı ya da kâfirleri rahatsız etmeyecek bir görüntüye büründürüldü, ümmet-i Muhammed de artık din dedikleri bir şeyle oyalanıp duruyor gibi bir görüntü oldu. Yani "Batıl geldi, hak gitti!" gibi oldu. Neye göre? Yüzeysel düşünceye göre. Allah'ın mülkünde Allah'ın dinini düşünme mantığına göre değil.

Amerika'nın ve Birleşmiş Milletler'in hegemonyası altında İslam'ı düşünmek başka şey, Allah'ın mülkünde Allah'ın dini İslam'ı düşünmek başka şeydir. Biz diyoruz ve dememiz gerekiyor ki: "Mülk Allah'ın, din Allah'ın ise karar da Allah'ındır." İslam'ı ve Müslüman'ı, Allah'ın iradesine göre değerlendirmeliyiz.

Peki neden yüz senedir kıvranıp duruyoruz? Allah, bunu daha önce Peygamberi'ne de yaptı çünkü. Hicrete zorladı Peygamberi'ni. Henüz doğru dürüst hicret yapmadı Müslümanlar kaç asırdan beri ama Peygamberi'ni hicrete zorlamıştı Allah. Allah bir noktada kulunu dener. Peygamberlerine bile imtihanlar getirdi.

Kardeşlerim,

Kur'an'ın bir ayetine verdiğim değer, Allah'a verdiğim değerdir. Kur'an'ın bir ayetinin gerçekliği veya gerçek olmadığı hakkındaki düşüncelerim, Allah hakkındaki düşüncelerimdir. O zaman herhangi bir ayeti düşünürken, ayet önümüze konduğu zaman Allah'ı dinliyor, Allah'ın cemaline bakıyor gibi ayete bakmak zorundayız.

Sebe suresinin 49. ayetini okuyacağız. Yüz senedir ümmet-i Muhammed'e, "İslam gitti, hilafet çöktü, şeriat gelmez. Müslümanlar da artık kravat takıyor, Müslümanlar da artık demokratik çalışmalara razı oldular, Müslümanlar artık kadınlarını öcü yapmak istemiyor, Müslümanlar'ın kadınları da çalışıyor artık..." diyerek beynimizi kemirdiler. "Tamam, doğru söylüyorsunuz" demesek bile "Bu adamlar yalan söylemiyor herhâlde..." dedirttiler bazı insanlara ve kendilerini dolaylı tasdik ettirdiler.

Kadınımız-çocuğumuz-erkeğimiz-ihtiyarımızla kendi renklerinden bir nesil çıkarmaya çalıştılar. Özünde bize Allah'ın şeriatını ve dinini tart ettiklerini ve ondan uzaklaştırdıklarını kabul ettirmek istiyorlar. Biz ise geleceğin kesinlikle İslam'a ait olacağına, Allah için onun sözlüğünde 'zor' diye bir kelime olmadığına iman ediyoruz.

Allah sadece diler ve dilediği olur. İnsan diler, hiçbir şey yapamayabilir. Allah'ı insanca değil Allah'ın zat-ı cemaline layık bir şekilde düşünmek gerekir.

Evet, mevcut durum bu iddiaların ve sözlerin bir tür olumsuzunu gösteriyor ama biz iman ediyoruz ki Allah'ın kanunları var. Bu kanunlardan biri de batılı kökünden kazımamaktır. Batılı kökünden kazıyacak olsaydı Allah, İblis'i hiç göndermezdi; hak hep kalırdı. İblis'i güçlenmiş ve azgın hâle getiren Allah'tır. Bu sebeple biz tefekkürümüzü Allah Teâlâ'nın makamına layık olan standartlarda yaparız.

Eğer bugün evlerimize döndüğümüzde beyinlerimizi işgal ve alabora etmiş düşünceleri fırlatıp atabilirsek, "Bundan sonra Sebe suresinin 49. ayeti var. Fikirlerimiz budur. Emperyalizm mantığıyla bizi sömürdünüz. İman ettiğimiz şeriatın güçsüzlüğüne inandırdınız bizi. Kadınımızı erkeğe düşman ettiniz. Erkeği kadın celladı yaptınız. Sonra da sizin oluşturduğunuz bu bataklıkta kabahati Allah'ın şeriatına yüklediniz. Ne ayıp varsa Allah'ın şeriatında oldu. Ne kadar güzellik varsa hep sizin bahçenizde açan çiçek gibi gösterdiniz bize..." dememizi sağlayacak ayeti okumuş oluruz.

Elbette Kur'an'a imanda sorun varsa bu sözlerin de bir anlamı yok. Ya da "Ben zannediyorum ki..." diye Allah'ın ayetlerine cevap verecek çizgiye gelmediyse. Öyle bir çizgiye gelen için zaten ne 49 ne de 50. ayetin faydası var. Sebe değil Bakara suresinin 49. ayetinin de faydası yok o insana. Maazallah! La kadderallah.

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

"-Ey peygamber- de ki: Artık hak geldi. Batıl yeni bir sistem getiremez, eskiyi de canlandıramaz bir daha."

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Faizi ayaklarımın altına aldım" buyurdu. Hakkın gelmesi budur işte. Her sokağın başında yirmi tane banka insanlara faiz verse-alsa da o batılın bir süreliğine kudurmuşluğudur. Batıl, Resûlullah aleyhissalatu vesselamın ayağının altına aldığı faizi bir daha canlandıramaz. Bu iş bitti.

Peki, batıl Moğollar'ıyla, Haçlılar'ıyla, Napolyon'uyla gelirse? Elbette ara sıra onlara peynir verilmeyecek olursa çekilirler piyasadan. Bazen peynirden biraz feda edilir. Çünkü hakkın karşısında batıl bulunacak ki Kâbe'nin varlığının değeri olsun. Namazın değeri namazsızlıkta anlaşılıyor. Mümin neye göre prim yapacak? Kâfire göre. Beyaz niye beyazdır? Siyahtan dolayı. Siyahın olmadığı bir dünyada beyaz diye bir rengi isimlendiremezsin. Niye insanlara 'yaşıyor' deniyor? Ölü olmadığı için. Niye ölü deniyor? Yaşamadığı için.

Batılla hak birbirinin varlık nedenidir. Bu sebeple Allah, batılı kökünden kazımaz. Ama insanların önüne taş koyup "Buna tapının, kız çocuklarınızı diri diri gömün, Allah yerine kızlara iman edin. Kız çocukları da ilahtır" deme dönemi bitti küfrün. Allah'a iman eden, onun şeriatını kabul eden çekirdek bir nesil kıyamete kadar var artık. O da 'Muhammedun Resûlullah' diyen nesildir.

Bu durum şuna benziyor: Şimdi biz gece şartlarında ampullerin altındayız. Çünkü yer kürede bulunduğumuz yer karanlıktır. Ama bizden on saat ileride olanlar öğle vaktini yaşıyorlar. Güneş gözlüğü kullanıyorlar. Bizden on saat geride olanlar da uykudan yeni kalktılar. Dolayısıyla dünyada aynı anda uyuyan bölgeler ve yeni uyanan bölgeler var. Güneş gözlüğü ile dolaşacak kadar güneşin altında olanlar da var. Yer küre yuvarlak çünkü.

Allah'ın bu ümmete takdir buyurduğu kaderinde Ömer bin Hattab'ın, "Sariye, Sariye dağdan geliyorlar" diye kıtalar ötesini göreceği kapasiteli günleri vardı. Önündeki bataklığı göremeyecek kadar gece karanlığa düşmüş nesiller de var. Bu, gecenin işi bitirdiği ve gündüzün yokluğu anlamına gelmiyor. Dönemin gece dönemi olduğu anlamına geliyor. Artık gece, "hayat benden ibarettir, her şey karanlık olacak" diyemez.

Bilhassa genç kardeşlerim, medyada veya başka yerde; müminlere zulüm yapılmış, Endonezya'da kadınlara peçe yasaklanmış ya da Almanya'da bütün insan hakları safatasına rağmen sakallar kestirilecekmiş dendiğinde وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ demelidirler, yani küfür artık yeni bir şey üretmez. Böyle olursa Kur'an genci olursun. الْحَقُّ Çünkü "hak geldi." Allah şeriat gönderdi çünkü. Ümmet-i Muhammed düzeyinde medeniyet dönemi geldi. Boğuşmaların, gece seanslarının varlığı bir engel değil. Bu ümmette gece, gündüz yorgunluğunu gidermek için dinlenme vaktidir Allah'ın izniyle.

Ümmetimizin gecesindeyiz ve dinleniyoruz. Güneş doğduğunda Allah'ın dini için yeryüzüne yayıldığı zaman, iki asırdır uyuduğumuzun getirdiği dinçlikle kalkacağız inşallah.

Kardeşlerim,

Enam suresinin 111-117. ayetlerini okuyalım. Dünyanın nasıl döndüğünü, Rabbimizin planlarını ve asıl uğraşmamız gereken şeyleri göreceğiz, içimiz serinleyecek. Neden Allah وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ yani batılın bir daha geri gelemeyeceğini buyurdu, bunu göreceğiz. Küfür gelir, Bağdat'ı yakar yıkar, Kahire'yi yerle bir eder. Ama imanımızı bir daha yıkamaz bizim. وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ Batılın yapabileceği bir şey kalmamıştır. Şeytan bütün oyunlarını oynamış, komik duruma düşmüştür sonunda. Ona ayak uyduranlar da olacaktır elbette.

"Bu insanların hepsine melekleri gönderseydik..." -peygamberleri değil de her insana melekleri gönderseydik, Cebrail aleyhisselam özel hizmet yapsaydı herkese, herkese tek tek gelseydi- وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى dedeleri mezardan çıkıp 'iman edin ha, çok tehlikeli bir şey var ahirette' deseydi, "ölüleri konuştursaydık" buyuruyor Allah, وَحَشَرْنَا كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا "taşlar, böcekler... her şey önüne çıkıp da konuşsaydı, iman etsin diye insanlar..." مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا "...kimse iman etmeyecekti zaten."

"Allah kimin iman etmesini dilediyse sadece onlar iman edecekti." Ebu Bekir'i dilemişti, o da iman etti zaten, radiyallahu anh. وَكَانَ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ "İnsanların çoğu cahillikten yanadır." Bir hoca efendi, herkesin iman edeceği ortamı oluşturduğunu zannedemez. Peygamber aleyhisselama böyle hitabı Allah'ın, yok böyle bir şey. Yoğun olan kitle, müminler kitlesi değildir.

"Biz her peygambere düşman oluşturduk." Firavun, Musa aleyhisselamin karşısına aynı topraklarda yaşadıkları için çıkmadı. Musa'nın karşısına Allah, firavunu koyduğu için çıktı. Filanca peygambere filanca. Ebu Cehil, Allah'ın proje ürünüdür. Ebu Leheb, Allah onu Peygamberi'nin

karşısına diktiği için cehennem kütüğü oldu. شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ “İnsanların ve cinlerin şeytanlarını diktik peygamberlerin karşısına.”

Burada çok önemli bir ayrıntı var. Demek ki şeytan, insandan da oluyormuş. Şeytan cinlerden oldu mu kolay. Bir de insanlardan belki de adı Ahmet-Ali olan şeytan var. يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفِ الْقَوْلِ . Bir de insanlardan belki de adı Ahmet-Ali olan şeytan var. يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفِ الْقَوْلِ . Yakışıklı sözlerle birbirini destekler bunlar. Peygamberlerin karşılıklarına dikilmişler, şeytanlardan destek alıyorlar. Bazen şeytan da medyadan destek alıyor demek ki veya şer odağı neresiyse artık. يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفِ الْقَوْلِ , “uydurma yalanlar.”

Demek ki Rabbimiz bir düzen kurmuş. Bu düzende ölümler dirilip konuşsa imandan nasibi olmayan iman etmeyecek, buna hazır olmamızı istiyor Allah. Ve Allah, her peygamberin ve ümmetinin karşısına muhakkak düşman dikecek. Bu iblisin adamlarından da olur; cinlerden, insanlardan da oluşmuş şeytanlar vardır. Bunlar birbirini destekleyip bir platform oluştururlar. O platformdan peygamber ve ümmetiyle savaşırlar. وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ . “Dileseydi Allah sana böyle eziyet ettirir miydi?”

Peki, niye ettiriyor? وَمَا يَفْتَرُونَ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ Bırak onlar o işlerini yürütsünler, bırak yalanlarına devam etsinler. Niye Peygamberin aleyhinde, daha sonra da peygamber aleyhisselamın şeriatının aleyhinde bunca propagandaya dedikoduya izin veriyorsun ya Rabbi? Bu kâfirler ezanı susturuyor ezandan daha çok ses çıkarıyorlar. وَتَلْتَضَعِي إِلَيْهِ أَفْنِدَةَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ . “Ahirete iman etmeyenler kalplerinde hoş bir seda bulsunlar o yalanları, o tarafa kaysınlar diye.” Adam doğru söylüyor canım, deyip cehenneme koşsunlar diye. وَلَيَرْضَوهُ . “Şeytanların, insan ve cinlerden oluşan şeytanların sistemini beğensinler diye.” وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُعْتَرِفُونَ . “Yapacakları rezillikleri hep yaparlar diye.”

Kâfirlere bunca fırsatı veren Allah'tır. Kalbinde iman olmayanlar yuvarlansın, müminler bilensin diye. وَهُوَ أَفْعَى اللَّهُ أَبْتَعِي حَكْمًا “Güç olarak Allah'tan başkasına mı razı olacağım deyiversen ey peygamber!” وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا . “Eskiden kitap gönderilenler, Yahudiler ve Hıristiyanlar...” يَغْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ . “onun Allah'ın kitabı olduğunu biliyorlar.”

Bazı Müslümanlar soruyorlar: Hocam, Almanya'da doğmuş İncil'den başka bir şey bilmeyen biri İslam'ı bilmezse nasıl azap görecektir kıyamet günü? Ne merhamet maşallah be, ne merhamet! Allah buyuruyor: وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ . “Onların yüreğinde Kur'an'ın hak olduğu var. Zalimliklerinden ve düşmanlıklarından Kur'an'a yanaşmıyorlar.”

O kâfirler biliyor, sen merak etme, Yahudiler, Hıristiyanlar biliyorlar. فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ . “Sakin şüphe etmeyesin -ey peygamber- bunlar ne olacak, diye.” Çünkü yaratılırken kalplerine Allah bu fitratı koydu. Keyifleri bozulmasın diye, şeriatı zevklerine düşman gördükleri için Allah'ın Kur'an'ına yanaşmıyorlar.

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ . “Dosdoğru ve tam adil olarak Allah'ın sözü bitmiştir.” وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا . “Allah'ın sözleri bir daha ebediyen değişmeyecektir.” Neydi Allah'ın yukarıdaki sözü? Size ölümleri diriltsek, melekler kapınıza gelse iman etmeyeceksiniz. Sizin derdiniz hırsızın kolunu kesiyor Kur'an diye değil aslında; çalmak istediğiniz için Kur'an'ı beğenmiyorsunuz. Allah dört defa evlenmeye izin verdiği için değil sizin kadınlara merhametiniz; Allah adına kıyılmış nikâha soğuk baktığınız için böyle düşünüyorsunuz. Nesilleri bunun için Kuran'ın aleyhine kışkırtıyorsunuz.

“Çoğunluğun tarafına bakayım desen seni saptırırlar.” وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ “Onlar zanlarına, zevklerine uyarlar. Başka bir şeye uymazlar. Yalandan başka bir şey de konuşmazlar.”

“Senin Rabbin hakikati ve hakikatten sapanları biliyor. Hidayete ermiş kullarını da biliyor.”

Enam suresinin 111-117. ayetleri gözümüze Levh-i Mahfuz’dan parçalar getiriyor. Bu ayetleri tefekkür ettiğimizde beş gerçeğe karşılaşıyoruz.

Bir: İnsanların, Allah’ın kitabını anlamamaları inatlarından dolayıdır.

İki: Allah her peygamberin ve o peygamberin izini sürenlerin karşısına insanlardan ve cinlerden oluşmuş bir düşman bloku dikecek. İçerde ve dışarıda, gökte ve yerde düşmanın hep var olacak. Bu şeytanlarla yaşamayı cihat mantıklı olarak bildiğimiz zaman mümin zevki ile Rabbimize itimat ederiz.

Üç: İnsanlar ve şeytanlar Allah’ın şeriatına düşmanlıkta koalisyon hâlinde dirler. Kabahat sadece şeytanın değil. Bazen düşünürüz; bu nerden geldi aklına bu adamın diye. Çünkü on bin senedir insanların içinde duran şeytanın propagandasıdır konuştuğu. يُوجِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ “Birbirlerine taşıma yaparlar” buyuruyor Allah.

Dört: Allah son sözü söylemiştir. وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ Nedir o? Bu 111-117. ayetler arasındaki hakikatler. Allah’ın dediği dosdoğrudur, yüzde yüz haktır.

Beş: Çoğunluk diye bir sevdamız yoktur bizim, çekirdek diye bir sevdamız vardır. Çoğunluk olalım diye değil iman davasının çekirdeği olarak kalalım diye düşünürüz.

Kardeşlerim,

Meleklerle imandan Esmâ’ül-Hüsna’ya imana kadar sınırların idrak edilmesi, nesillerin bu şuurla yetiştirilmesi ile mümkündür. Elhamdülillah ki bir kısmımız hafızız, namaz ehliyiz ama pratik yapmakta sorun yaşıyoruz. Biz ehliyeti dershane den alıp hiç araca binmemiş bir adam gibiyiz. Hâlâ direksiyondan korkuyoruz. Ama adım adım geliyoruz, bakacağız ki Rabbimiz aslında bizimle beraberdir. Korkacak bir şey yok. Ahmet, Ayşe olarak da korkacak bir şey yok, ümmet olarak zaten korkacak hiçbir şey yok.

Bir: Allah bir şeyi boş, gereksiz ve plansız yaratmaz. Bu öyle büyük bir kanun ki, yok daha ötesi: Allah, abes bir iş yapmaz. Ne yaptıysa yerli yerindedir.

Rabbimizin düzenli, ahenkli, yerinde yarattığı şeylerden biri de İblis’tir. İblis’i yaratmasındaki sınırlarla babamız Âdem aleyhisselâmı yaratmasındaki sınırlar arasında, yaratan o olduğuna göre büyüklük-küçüklük farkı olabilir mi? Olamaz. Selahaddin, Kudüs’ü fethederken Allah’ın nusretiydi. Haçlılar oraya gelirken o da Allah’a aitti. Boş iş olmaz Allah’ta. Allah, daha iyisi olabilecek bir iş yapmaz.

İki: Allah’la beraberiz. أَيْنَ مَا كُنْتُمْ “Neredeyse Allah sizinle dir.” Murakabesiyle, melekleriyle, meşietiyile Allah bizimle dir.

Üç: Allah da Resûlü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem de sadece hak konuşur, doğruyu konuşur. Allah ve Resûlü’nde -aleyhissalatu vesselam- ihtimal olmaz. Seçenekli konuşmaz onlar. Kur’an’a bakan gözümüz budur, Allah’a iman olarak bağımız budur.

Dört: İlk indiği günden son insana kadar Allah’ın şeriatı haktır, yeterlidir, rakipsizdir. Allah’ın şeriatı elimizde gücümüzdür. Şeriat, ihtilalden ihtilale reforme edilecek bir sistemin adı değildir; enerjisi kendisinden, bağı Allah ile olan sistemin adıdır.

Beş: Dünya geçici, cennet ebedîdir. Bunu ters düşünen cenneti kaybeder. Çünkü on bin metreden düşen uçaktan emniyet kemeriyle kurtulacağını zannedenin kurtulma payı sıfır değilse de komik bir rakamdır. Allah'ın şeriatı dışında bir şeye bel bağlayanın da cennet bulma ihtimali budur. Sonsuz gibi yatırımlar cennet için yapılır, dünya için yapılmaz.

Altı: Dünya sınanma, cennet karşılık bulma yeridir. Sınanmayanın bir karşılık bekleme hakkı yoktur, sınanmadan cennete girme hakkı olmayacak demektir.

Yedi: Allah, bizim gözümüz ölüm dâhil ne görürse görsün hiçbir işinde zulmetmez. Allah hikmetle iş yapar.

Sekiz: Dünya fitne diyarıdır. Mümin de fitnenin her çeşidiyle cihat eden insandır. Fitnessiz bir dünya bekleyemeyiz. Fitnelere karşı pes etmiş Müslüman da bekleyemeyiz. Bu fitneler, toprağımızın işgalinden karşı cinsten birinin gönlümüzü işgaline kadar her türdür. Paraya esir olmaktan İngiliz askerine esir olmaya kadar bin bir çeşidiyle bu dünyada vardı, var olacaktır kıyamete kadar ve değişmeyecektir.

Dokuz: Asla yalnız değiliz, meleklerle beraber yaşıyoruz. İyilik de yapsak kötülük de yapsak meleklerle beraberiz.

On: Kıyametin vakti yaklaştıkça fitnenin harareti artacaktır. Kıyamet yaklaştıkça müminlerin cihadı zorlaşacak, cihat gücü müminde daha çok olacaktır –cihadın onlarca çeşidiyle. Müminler cihat yerine başka şeyleri ders malzemesi olarak kullandıkça mağlup olacaklardır. Kıyamet yaklaştıkça huzurlu dönem artmayacak, fitne artacak, fitne çoğaldıkça da teheccüd, zikri, Kur'an tilaveti, mal infaki, silah kullanması ve cihadın bütün tonlarıyla müminin gücü de artmalıdır. Eğitim bu şekilde yapılmalıdır.

On bir: Bütün bu süreçte müminin yüreği kavrulur. Evinde kavrulur, sokağında kavrulur, iş yerinde kavrulur, siyasette ezilir, coğrafyasında kovulur mümin. Bütün bu kavrulmalar ve yanıp tutuşmalar "لِقَاءِ اللَّهِ" "Allah'la buluşmakla" karın inip her yeri serinleştirdiği gibi müminin yüreğini serinleştirir. Yüreğimizi serinleten hasretimiz Rabbimizle buluşmaktadır. Kime güvenmemiz gerektiği de ortaya çıkmıştır artık.

Farklı sahabelerden Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yoğun bir şekilde yaptığı rivayet edilen bir dua var. Keşke bu duayı her namazda selamdan önce okuyabilsek kardeşlerim. Keşke bu duayı yemeklerde, "artsın dökülmesin, dökülsün taşmasın" diye davulcu duası gibi dualar yerine yapabilesek. Keşke ziyaret ettiğimiz büyüklerimiz, "oturun delikanlılar, şu duayı beraber yapalım, ola ki birinizinki kabul olur" deyip teamül haline getirse, hocalarımız yapsa. Hem de Peygamber aleyhisselamın lisanından itimat sözleşmesinin nasıl yapıldığını görsük.

اللَّهُمَّ اقسِمْنَا لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ اليَقِينِ مَا تَهْوُونَ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْبَبْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا تَبْلَغْ عَلِمَنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا.

Ezberleyelim, Peygamber aleyhisselamın mübarek lisanından çıktığı gibi okuyalım ki daha ruhanî olsun. Anlamını da yazalım, bilelim:

“Allah’ım! Sana karşı günah işlemekle aramıza engel oluşturacak haşyetinden ver bize. Allah korkusundan bize öyle ver ki günahlarla aramızda perde olsun.

Sana itaat için, ibadet için yaptığımız şeylerden bizi öyle bir noktaya getir ki cennete girelim.

Yakinde yani sana güvenmekte öyle bir noktaya getir beni ki dünyanın dertlerini basit göreyim.

Kulaklarım, gözlerim ve kollarımdaki gücüm yaşadığım sürece eksilmesin. Kulağımı, gözümü, kolumdaki gücümü benden sonraya bırak ya Rabbi!

Ey Allah’ım! Düşmanlık edenin intikamını al bizden. O intikamı alma ruhu ver bize.

Ey Allah’ım! Bize bela vereceksen dinimizden bela verme. Dünyayı tek gayemiz hâline getirme. Ey Allah’ım! Bize merhamet etmeyecek birisini başımıza getirme!”

Resûlullah’ın duası bu. Sahabeden, “bunu duymadığımız yer hatırlamıyoruz” diyenler var. Her yerde bunu okumuş Efendimiz. Kunut duası da olur, yemek duası da olur, su içme duası da olur, gençlik duası da olur, vakıf açma duası da olur, şirket kurma duası da olur.

Çünkü Peygamber politikası bu. Peygamber beklentisi. Aleyhissalatu vesselam. Sahabesini eğittiği eğitim politikası bu. Sallallahu aleyhi ve sellem.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.